

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012210850
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012210850.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra životného prostredia SR Číslo: 6950/2012-1.10 (73/2012-rozkl.) zo dňa 23. augusta 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 2255/2012-76 zo dňa 8. novembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 2255/2012-76 zo dňa 8. novembra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozhodnutím ministra životného prostredia SR Číslo: 6950/2012-1.10 (73/2012-rozkl.) zo dňa 23. augusta 2012 bolo na základe rozkladu žalobcu zastavené konanie podľa § 82 ods. 9, písm. a/ v spojení s § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOPK“), pretože odpadol dôvod na konanie.

Krajský súd v Bratislave na základe žaloby Lesoochranárskeho zoskupenia VLK preskúmal správne konanie a napadnuté rozhodnutie ministra životného prostredia SR Číslo: 6950/2012-1.10 (73/2012-rozkl.) zo dňa 23. augusta 2012 a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Rozsudok odôvodnil krajský súd tým, že zákonným predpokladom podania správnej žaloby v správnom súdnictve je, aby žalobca preukázal, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím, ktoré je nezákonné (viď R 62/1998). Správny súd musí skúmať preukázanie ukrátenia práv žalobcu nezákonným rozhodnutím ex offo. V tomto konkrétnom prípade žalobca nebol žiadateľom o udelenie výnimky k odstrelu medveďa hnedého. Je nesporné, že výnimka k odstrelu bola povolená žiadateľovi len na dobu

určitú, t.j. do 15. decembra 2010. Nie je preto zrejmé, aká ujma na právach vznikla žalobcovi tým, že žalovaný zastavil rozkladové konanie z dôvodu uplynutia doby, na ktorú bola táto výnimka k odstrelu udelená. Krajský súd má za to, že žalobca nepreukázal ukrátenie na svojich právach, ktoré mu vzniklo rozhodnutím o zastavení rozkladového konania.

Ďalej v odôvodnení krajský súd uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom žalobcu o tom, že došlo k procesnému pochybeniu, keď žalovaný zastavil len rozkladové konanie, pričom mal zastaviť konanie celé. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukazuje na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 103/2011, citujem „formálne zopakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Namietal, že rozhodnutie krajského súdu považuje za nesprávne z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Žalobca poukázal na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžp/3/2011 zo 17. apríla 2012. Opätovne uviedol, že bol ukrátený na svojich právach nedoručením prvostupňového správneho rozhodnutia. Zdôraznil, že predmetné rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, keďže nebolo doručené všetkým účastníkom konania, konkrétne žalobcovi. Poukázal na skutočnosť, že v konaní bolo preukázané, že prvostupňový orgán nepostupoval zákonne ani správne, keď opatril prvostupňové rozhodnutie doložkou právoplatnosti.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť, resp. konanie zastaviť. Uviedol, že konanie žalobcu je účelové, obsahujúce iba námietky formálneho charakteru proti procesnému postupu žalovaného v danom konaní. Uviedol, že je zrejmé, že vzhľadom na uplynutie lehoty povolenej výnimky žalobca nemôže dosiahnuť svoj cieľ, pre ktorý bolo toto mimovládne združenie založené, t.j. zlepšenie stavu životného prostredia. Takéto konanie žalobcu je v rozpore s deklarovanými princípmi a účelom existencie žalobcu ako občianskeho združenia, ktoré podporuje ochranu prírody a podľa názoru žalovaného je motivované iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného, nie snahou o dosiahnutie cieľov ochrany prírody. Žalovaný uviedol, že žalobca en bloc napáda svojimi rozkladmi a žalobami prakticky všetky povolené rozhodnutia vydávané odborom výkonu štátnej správy ministerstva, čo opätovne svedčí len o snahe účelovo sa obohatiť na trovách konania, nakoľko napadnutie všetkých rozhodnutí o povolení výnimiek vydaných uvedeným odborom ministerstva vylučuje akýkoľvek individuálny prístup žalobcu k jednotlivým predmetom konania. Zdôraznil, že je nepochybné, že žalovaný konal v súlade s platnou legislatívou a na základe správneho posúdenia veci, keď napadnutým rozhodnutím zastavil správne konanie o rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu podľa § 82 ods. 9 písm. a/ ZOPK z dôvodu odpadnutia dôvodu na konanie v spojení s § 89 ods. 3 písm. b/ ZOPK, nakoľko rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané. Uviedol, že skutočnosť, že žalovaný musel v danej veci rozhodnúť o zastavení konania kvôli tomu, že odpadol dôvod na ďalšie konanie, nemožno v nijakom prípade považovať za odňatie práv žalobcu postupom správneho orgánu. Žalovaný považoval za potrebné poukázať na to, že ak by rozhodnutím o rozklade zrušil prvostupňové rozhodnutie, vystavil by žiadateľa situácii, že prípadná realizácia výnimky by nebola uskutočnená na základe existujúceho rozhodnutia, t.j. dopustil by sa priestupku alebo iného správneho deliktu podľa zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/98-102/2002 zo dňa 17. decembra 2002. K žalobcovmu opätovne uvádzanému rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžp/3/2011 žalovaný zhodne so závermi vyslovenými v rozsudku krajského súdu poukazuje na to, že predmetný rozsudok nie je možné použiť, pretože sa týka aktívne legitimovanej osoby na podanie žaloby, pričom žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Na záver poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 1764/2012 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/31/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. júna 2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zastavené konanie o rozklade, ktorý podal žalobca proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, odboru ochrany prírody Číslo: 5569/2010-2.1 zo dňa 10. augusta 2010, ktorým sa povolila výnimka na usmrtenie medveďa hnedého podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c/ ZOPK zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ ZOPK v poľovnom revíri Grúň Východná. Minister rozhodnutie o zastavení konania o rozklade odôvodnil tým, že lehota na usmrtenie jedného medveďa hnedého uplynula a teda odpadol dôvod na ďalšie konanie.

Odvolací súd sa zaoberal predovšetkým tvrdením súdu prvého stupňa o aktívnej legitimácii žalobcu na podanie žaloby podľa § 247 ods. 1 O.s.p. proti rozhodnutiu o zastavení konania žalovaným.

Žalobca sa v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom i pred žalovaným domáhal neudelenia výnimky na usmrtenie chráneného živočícha - medveďa hnedého. Jeho záujem teda smeroval k ochrane tohto živočícha.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného i keď z dôvodu zastavenia konania pre odpadnutie dôvodu na konanie a pre uplynutie doby, na ktorý bola výnimka na usmrtenie medveďa hnedého povolená, fakticky vyhovel požiadavke a cieľom žalobcu pri ochrane tohto chráneného živočícha, pretože zastavením konania znemožnilo jeho pokračovanie a v konečnom dôsledku i prípadné právoplatné udelenie výnimky. (Obava žalobcu, že bolo realizované neprávoplatné rozhodnutie o povolení výnimky nie je ničím podložená, toľž preukázaná a vychádzajúc z prezumpcie zákonnosti a správnosti postupu každého subjektu do vydania právoplatného rozhodnutia o opaku, nemožno tvrdiť, že je reálna).

Odvolací súd z týchto dôvodov v zhode s názorom vysloveným krajským súdom nepovažuje žalobcu v konaní o žalobe na preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného za aktívne legitimovaného.

Rovnako sa stotožnil s tvrdením, že vyhovením žalobe len z formálnych dôvodov zastavenia celého konania a nielen konania o rozklade by nedošlo k zmene práv a povinností ani na strane žalobcu ani na strane žalovaného a preto nemá opodstatnenie zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného i keď je formálne, nie však vecne a obsahovo, chybné.

Žalobcove domáhanie sa zastavenia konania právne perfektným spôsobom nemá zásadný význam z

hľadiska ochrany práv a záujmov, ktoré ochraňuje.

Z týchto dôvodov považuje i odvolací súd rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o rozklade za zákonné.

Nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania, najmä nie vtedy, ak sa mu inak vyhovie vo veci samej, preto nie je potrebné duplicitne reparovať čiastkové pochybenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.